

RĂSĂRITUL NOSTRU

ORGAN PEDAGOGIC CULTURAL ȘI SOCIAL AL SURDO-MUȚILOR DIN ROMANIA

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA
STR. TURDA NO. 75, BUCUREȘTI II

APARE LUNAR
Director: V. DIMITRIU-LEORDA

ABONAMENTE:
Autorități, instituții . . . . . Lei 1000
Particulari și surdo-muți 100

O farsă și un adevăr

Imi trec prin amintire clipele neasemuit de frumoase pe care le am trăit în marele institut dinaintea războiului cel mare. Sunt anii cei mai frumoși din trecutul nostru cu instituție-model care umplea de nădejde viitorul țării noastre; cu oameni de suflet, dârzi în datorii și nevoile unui neam care s'a păstrat și ridicat prin puterea unui mic grăunte latin, ce nu se stinge niciodată. Splendide vremuri!

Dar... ce deosebire între atunci și acum?!

România Mare s'a înfăptuit și prosperează în toate direcțiile pregătindu-se a se așeza printre cele mai mari state civilizate.

Este dorința masselor care se afirmă și dorința Coroanei care o consfințește.

Din acest punct de vedere suntem cu toți mândri de noi și de viitorul, pregătit deja înaintea ochilor noștri.

Dar, un neam întreg, nu știe că la Focșani este un institut de surdo-muți care realmente — dela război încoace — nu este decât un supliciu degradator în care: „bietii micuți elevi, surdo-muți nu știu dacă sunt într-o școală sau în vre-o pușcărie pentru minori; iar trecătorul strein care ghicește numai pe firma de tablă agățată deasupra ușii, își face cruce ca în fața unei biserici părăsite. Și nu odată s'a strigat: „dati-le surdo-muților, înapoi localul, e al lor, e dăruit cu limbă de moarte pentru ei. (Localul unde azi e școala normală).

Nimeni însă n'a auzit, nimeni n'a văzut. Orbii!”

În zadar am cerut restituirea localului nostru.

Timp de 6 ani am strigat să ni se facă această dreptate. Timp de 6 ani cât am fost profesor la acest institut, am arătat tuturor ce pot surdo-muții.

Cei interesați au dus lupta și prin trucuri, și diferite presiuni exercitate, au reușit să convingă marile cotidiene să nu-mi mai publice inserțiile mele cauzei școlii și surdo-muților.

Iată cauza pentru care în Februarie am scos ziarul „Răsăritul nostru” care încet și din greu, neavând nici o subvenție dela stat, comună sau particulari, a găsit aprecierea publicului cetitor — căruia îi mulțumesc în numele binelui către care, cu toți, trebuie să ne închinăm.

Dar pentru această luptă și de adevăr un om — soț și părinte a 2 copii — a căzut jertfa datoriei împlinite — cu alte cuvinte — am fost îndepărtat dela școala mea mai înainte ca eu să fi putut înainta demisia personală, așa cum este legal.

Un raport sedișios al d-lui director C. Vlad mă reclamă pe mine onor. ministerului că sunt descoperit în matricola școlii ca „eliminat” din școale (!?) Matricola poartă data anului 1920 pe când eu am terminat școala în 1916, data războiului, și pe baza cărui certificat am fost numit prin ordin ministerial profesor la școala mea fiind director d. C. Vlad același

care astăzi se războie.

De ce? Simplită de tot: pentru cele 3 articole publicate în ziarul meu și anume: „Spre rușinea lor” (No. 3 p. Aprilie); „Care e Rostul?” (No. 4 p. Mai) și „Corbii și Orbii” (No. 5 p. Iunie) în care era vizat.

Când a apărut articolul „Spre rușinea lor” directorul mi-a spus, de față fiind și câțiva colegi: „s'a supărat d. inspector pe d-ta că faci politică în ziarul d-tră care este scris cu patimă și invidie (!)”. La care am răspuns: „dacă s'a supărat dovedește că nu se simte cu conștiința curată” și mi-am văzut de datoria mea.

Însă când a apărut articolul „Care e Rostul?” mi-a spus că nu mai vorbește cu mine și apoi m'a amenințat că-mi va scoate catedra vacantă.

Și mi-am văzut de treabă pentru că nu mă tem de adevărul spus.

Ultimul articol... vorbește și explică mai lămurit: raportul și ordinul care m'a demis din oficiu.

Iată adevărul care vorbește și pe care justiția îl va întări. Vântul nedumeririi ne cuprinde pe toți cei dreți căci în fața noastră suflă viforul precupețirii care involburează cerul cu nori plumburii și ne îndreaptă gândul izbăvirii către Acela care veghează și ne dirijează destinele acestui neam: Coroana.

Majestate!

Mă adresez Majestății Voastre cerându-Vă protecție și dreptate pentru Instituția noastră violată în drepturile ei consfințite de mari cititori în frunte cu regretata și generoasa Regină Elisabeta cea milostivă.

Rog pe Maiestatea Voastră să se coboare și la Focșani — istorica cetățuie a Unirii care ne-a adus întregirea neamului — și veți vedea nedreptatea căsunată care prin Augusta Voastră prezentă se va îndrepta și se va ridica iarăși ca altădată.

Institutul înnumăr astăzi aproape 70 ani de existență și este o rușine pentru noi, românii, să tolerăm o astfel de degradare.

Vreau să văd în Maiestatea Voastră pe singurul om care înțelege și apreciază importanța unei instituții care luminează pe nefericiții copii ai neamului.

Sper în Maiestatea Voastră.

Al Majestății Voastre plecat servitor.

V. Dimitriu-Leorda

— o x o —

Ce nu știe ori cine

Lon Chaney era fiul unor părinți surdo-muți, iar Charlie Chaplin și Emil Janings buni prieteni de-ai surdo-muți dela care au învățat, familiarizându-se cu mimica lor.

La noi marele arștit Leonard a fost un bun prieten cu câpi-va surdo-muți, în cercul cărora a trăit și înțeles viața noastră.

Puterea unui raport sedișios

Frământările politice din ultimul timp a stârnit multă lume dela locurile lor. Oamenii care nu se văzuse de multă vreme au avut ocazia de a se revedea.

Pentru a-mi exercita și eu dreptul de vot, întâmplarea a făcut, ca la înapoiere să mă întâlnesc în tren cu d. Dumitriu-Leorda profesor de desen la institutul surdo-muți din Focșani.

D-l V. Dimitriu-Leorda

Pe distanța dela Focșani și până la stația unde trebuia să ne despărțim am vorbit de multe și de toate. Intre altele d-sa mi-a arătat și un ordin al onor ministerului instrucției transmis prin subvizorul școlar de Putna și înmănat d-sale de directorul institutului de surdo-muți, când se prezentase la cancelarie pentru a-și primi drepturile pe vacantă.

Redau mai jos textul ordinului:

Domnule profesor,

Am onoare a vă aduce la cunoștință, ordinul ministerului instrucției No. 80568/932, comunicat cu ord. serviciului de învățământ local București No. 16803/932, prin care va considera demisionat pe ziua de 1 Iunie 1932, dela catedra de desen și caligrafie dela școala de surdo-muți din Focșani.

Stampila și semnătura sub-revizorului școlar.

Frumos, nu-i așa! Te duci la școală, să ceri leaful, să cumperi pâine pentru copii (d. Dimitriu-Leorda e tată a doi copii) și directorul îți pune sub nas demisia oficială, nu a ta personală căci d. Leorda demisionase pentru 1 Septembrie pentru care se și mutase la București imediat ce s'a dat vacantă la școală.

De ce și pentru ce această demisie oficială contra unui om care a fost un model de cinste și de meritoasă activitate pentru acest institut?

Iată întrebări la care onor minister trebuie să răspundă pentru că nu putem înțelege „să dai afară un om care demisionase, fără să fie judecat de comisia de disciplină de pe lângă onor minister.

Nici tu, cercetare; nici tu, anchetare; nici tu, judecată, ci pur și simplu: afară!

S'a transformat România în U. S. S. R. R.! Numai acolo e posibil așa ceva. Sau mai scurt, domnia bunului plac.

Nu cumva, directore, ai ceva pufoșor pe botișor în această afacere?

Dar... vom reveni...

Cel care revine

Un adevărat întemeietor al școlii de surdo-muți: Profesorul I. M. Manolescu

Indrumat de Academia Română să cercetez la Arhivele Statului urmele de investiție care au dus la înființarea Institutului de surdo-muți dela Focșani, — înființat la București în 1865, — care nu mi-a fost surprinderea când am dat de un dosar purtând titlul „Dosari lucrările relative la școala de Surdo-muți, No. 465 din 14 Ianuarie 1865”, făcând o surprinzătoare constatare care mă lasă buimac cum și pe alți desigur îi va lăsa: acest dosar conține nici mai mult nici mai puțin începutul investițiilor din care s'a dat naștere institutului de surdo-muți în persoana unui învățat surdo-muț, I. M. Manolescu, inițiatorul și promotorul școlii de surdo-muți. Dintr'o jalbă adresată Principelui Domnitor Alexandru Ioan Cuza se constată că nu d-rul Carol Davilla este promotorul școlii, ci I. M. Manolescu, despre care află prima oară de el. Dau mai jos jalba adresată de acest uitat înțelept către Domnitor:

Prea înălțate Domn,

Incredințat de nevoia creării unui institut pentru instruirea acelor lipsiți de facultatea d'ăși exprima cugețarea și voința lor care e una din condițiile indispensabile pentru o societate în genere și cu deosebire pentru noi cari suntem cu toți privați de Dumnezeu, crezând că ele vine în ajutorul unor asemenea înfornați, pe care nu știu pentru ce natura pare că a voit să-i pedepsească, crezându-se și că cu aceasta, nu numai că e mult favorabile pentru o societate. Dacă încă și un așezământ de binefacere cu totul uman și mizericordie și convins fiind de nobilele și frumoasele sentimente ce vă caracterizează, vin cu tot respectul a depune la bunavoința a Marii Voastre acceptarea unei întreprinderi pentru care mă cred capabil posedând acte care poate constata că însușesc cunoștințele speciale pentru a putea fi profesor de surdo-muți și vă pot încredința că în cel mai scurt timp, voi dea elevii bine erudiți în acest dialect sau mai bine în limba zisă a mușilor.

Sunt român și ideea de a fi util Țării mele, după gradul cunoștințelor mele, îmi impune datoria sacră de-a implora crearea institutului care a fost totdeauna singura mea idee preocupată și mă preocupă.

Am fost în străinătate în Viena, șapte ani cu spesele M. S., răposatului D. Alexandru Chica; am făcut un curs regulat în științele ne-

cesare în dezvoltarea inteligenței surdo-muților; cunosc limba germană, franceză și Română, atât a-mi exprima ideile prin gesticulație cât și prin scrisu printr'o corectă ortografie, având și elementare cunoștințe de matematică și pentru toate acestea posed testimoni bine meritați dela facultățile unde am urmat.

Prea înălțate Domn,

Fiți creatorul unui asemenea institut de binefacere, creați-l cât mai curând, instituția la care mă numește și pe mine ca profesor și vă pot asigura că curând voi face frumoase succese cu elevii mei prin mediile ce Măria Voastră mi le veți dea atât morale și materiale.

Tot deodată veți binevoi de-a accepta una modelă după alfabet ce am a predă în lecție și de va fi necesitate chiar un proiect cum are să se formeze aceasta instituție ce pentru prima oară are să apară în țara noastră și care nu va lipsi să dea frumoase și bune raze și de care suntem atât de mult privați.

Prea înălțate Domn,

Al mari Voastre

Prea plecat servitor.

I. M. Manolescu

Am redat acest prețios document care poartă stampila domnească pe el cu rezoluția probabilă a Domnitorului: „La ministerul instrucției”, și de a curmezișul acestei rezoluții un alt scris, probabil a ministrului: „se acceptă pentru bugetul 1866”. Scrisul acestui document e așa de frumos și corect și păstrat în bună stare, având pe el sigiliul Arhivei Statului, ceiace dovedește că nu a fost de mult cercetat de vre'un dornic curios asupra trecutului începător al școlii de surdo-muți.

Acum se naște întrebarea, cum a fost posibil o falsificare asupra adevăraților întemeietori a școlii de surdo-muți? Întrebări ce nu mai e nevoie să răspund căci documentul răspunde îndea-juns. Iar d-rul Carol Davilla, despre care s'a spus că era întemeietorul acestei școli n'a fost decât organizatorul însărcinat ca să ia naștere în fapt propunerea lui I. M. Manolescu devenind cu timpul și marele protector. Despre adevăratul întemeietor Manolescu nu s'a știut nimic până acum când urmând unei mari dorințe ale mele de-a cunoaște adevăratele etape ale trecutului școlii noastre am dat de acest document.

Acum nu-mi rămâne de cât să caut să construiesc adevărul cu date și cu tot ce nu trebuie omis.

Invățământul practic în școlile de surdo-muți

de prof. Fs. Gheveciu

(Urmare)

II.

În loc de a spîcui din articolul Universului cred merit a-l reproduce, spre a se vedea în întregime aprecierile juste și frumoase ale redacției și anume :

ARTISTICE-CULTURALE

Intre micii artiști români și japonezi

D. V. Dimitriu Leorda, artist-sculptor, profesor de desen al institutului de surdomuți din Focșani, a avut fericita inspirație să îndemne pe elevii săi să deseneze din inspirație sau după natură, diferite motive înconjurătoare, din care să alcătuiască un album pe care să-l trimită în Japonia școlărilor de acolo, din partea școlărilor români de aceeași vârstă.

Terminat, bine alcătuit și artistic legat, albumul ne-a fost trimis și nouă, înainte de a lua calea extremului orient, ca să ne dăm seama de ce poate produce fantezia unor copii, când au un îndrumător priceput.

L'am răsfoit acest album și mărturisim că conținutul lui face cinste și micilor artiști ai maestrului care-i instruește. De bună seamă, el merită cinstea ce i se face de a fi văzut în țara cea mai civilizată de pe întreg continentul asiatic.

Vor face impresie acolo desenul după natură al elevului Vrăbescu, foarte promițător; desenele în peniță aquarelată și pastel ale colegului său D. Ungureanu; creionul sigur a lui I. Nechifor; creionul elevului din cl. VI-a Fotea Mircea, dibac în maniera umbritului; frunzele după natură ale lui I. Buiac; fluturile lui Căzacu Tudor; floarea soarelui a lui Gh. Lăcătuș din cl. 8-a; desenul din memorie a lui Victor Brătîlă; calul țărănesc a lui Lupu Bercovici; interiorul în peniță a lui C. V. Botez, etc.

E frumoasă inițiativa institutului de surdomuți din Focșani și dovada aceasta de înclinare către frumos pe care a știut să le-o însuflească elevilor, profesorul lor de desen, asigurăm, că așa cum se prezintă, va avea o bună primire acolo și va face să se vorbească elogios despre noi.

Rândurile acestea au fost inserate în „Universul“ nr. 196 din 25 Iulie 1931.

În anii din urmă, 1929 sau 1930, tot artiștii institutului de surdomuți dela Focșani, au mai colaborat cu puterile lor la ridicarea prestigiului țării peste hotare.

După cât mi-aduc aminte o grupă de mici maștri de ai creionului dela institut, alcătuită după indicațiile profesorului lor de desen, d. V. D. Leorda, a lucrat figurile unui abecedar de surdomuți, sub supravegherea d-lui Gh. V. Constantinovici, profesor la acel institut, abecedar, care a fost trimis în Cehoslovacia de Ministerul nostru al Instrucțiunii.

Constatăm deci, cum, niște copii socotiți de semenii lor vorbitori, ca ceva bun, dacă nu de desprețuit, cel puțin vrednic de milă, au contri-

buit la mărirea prestigiului școlar peste hotare, dovedind străinilor că în țara românească se muncește pe toate tărâmurile.

Din cele arătate desprindem :

a) învățământul artelor frumoase își găsește în surdomuți un asiduu muncitor ; b) prin stăpânirea acestui învățământ, surdomuții își poate câștiga existența în mod onorabil,

c) prin creațiile lor, frumosul și moralul se fac cunoscute pretutindeni,

d) iar peste hotare străinii fac cunoștință cu specificul românesc cultivat de artele frumoase.

D. V. D. Leorda, ca conducător al catedrei de arte frumoase dela institutul de surdomuți dela Focșani s'a ținut strict de cele 4 deziderate de mai sus, d-sa în afară de cele arătate mai sus, a avut în deosebi grija ca elementele bune și stăpâne pe creion să-i îndrumeze și să-i plaseze în diferite instituții unde fac cinste atât lor cât și școlii care a absolvit-o.

Pe când oare manifestări pe acest tărâm și din partea celorlalte școli ?

Profesori și elevi de ce vă închideți ca melcul în a lui casă ?

Ca să mai vorbesc de micile manifestări artistice organizate de școala dela Focșani sub conducerea d-lui V. D. Leorda e de prisos.

Ceeace doresc și vreau din tot sufletul, ar fi o manifestare

artistică-practică a tuturor școlilor de surdomuți la București, cu scopul de a se dovedi tuturor capabilitatea surdomuților, spre a se spulbera din mintea semenilor vorbitori că : *surdomuții egal cu un om animal.*

D. V. D. Leorda ar fi de un neprețuit ajutor în sensul celor arătate, d-sa locuind în capitala țării.

La lucru, d-lor, conducători ai învățământului practic de la școlile de surdo-muți!!

După desemn, ca îndeletnicire practică urmează : croitoria și cizmăria.

Ne vom ocupa de ambele îndeletniciri, întrucât prezintă puncte comune din multe puncte de vedere, în ceea ce privește surdomuții, ca executant al unuia din aceste îndeletniciri.

Nu există în țară nici o școală de anormali care să nu fie înzestrate cu aceste ateliere, ocupațiuni care fac din surdomuți un factor productiv, el executându-le cu multă plăcere.

Așa cum sunt organizate atelierele de croitorie și cizmărie, dau ele maximum sau minimum de folos pentru elevul surdomuț ?

Răspunsul pozitiv sau negativ îl vor da activitatea desfășurată de ele până în acest an. Prin pozitiv înțelegând puterea de creare și lucrare a elevului în aceste ateliere după un stagiu oarecare în ele, negativul înțelegând a fi apusul pozitivului. (Va urma)

INFORMAȚII

Mai mulți absolvenți ai institutului de surdo-muți din Focșani, secția de desen, roagă pe această cale să fie primiți ca ajutoari de desenatori în bioururi și servicii tehnice spre a-și putea câștiga existența.

Acești absolvenți posedă cunoștințe temeinice și de talent și ar fi o fericită achiziție pentru bioururi.

Pentru orice alte informații a se adresa redacției noastre str. Turda 75.

* Duminică 31 Iulie a. c., a avut loc adunarea generală a „Asociației amicale de surdomuți din România“, în sala „Transilvania“ la care a asistat și d. colonel Al. Vasilescu-Lascar ales de curând membru de onoare al asociației. După o scurtă cuvântare a președintelui d. A. Popescu, d. Ernest Săvescu vice-președintele Asociației se ridică și aduce la cunoștință scrisoarea noului ales, d. col. Vasilescu Lascar:

DRAGII MEI,

Ca și voi n'am prea avut în viață ceeace înseamnă „noroce“.

Dar n'am fost SURD și nici MUT, în ce privește alinarea suferințelor, strigând DREP-TATE pentru nenorociți IN TOTDEAUNA IN ZADAR.

Vroi dar, să vă fac vouă astăzi o bucurie !

Vă donez biblioteca mea, BUCURIA VIETII MELE DE TOTDEAUNA.

V'o dau din toată inima mea.

Să vă dea Dumnezeu noroc și sănătate ca să puteți suporta cu bine nedreptățile ce vă fac mai mari și puternici pământului.

Adunarea se ridică în pi-

cioare și mulțumește donatorului, care este mișcat, ovaționându-l îndelungat.

După care ședința a continuat până la ora 11½ când venind în discuție chestiunea înființării „Cercului surdomuților“ s'a născut un incident regretabil care a pus comitetul și pe președintele asociației ales la 14 Februarie a. c., într-o situație critică.

Din această cauză ședința s'a ridicat amânându-se adunarea generală pentru 25 septembrie a. c., când se va produce eminente schimbări în conducerea Asociației spre a i se da o amploare mai solemnă și conformă cu actualele nevoi a Societății.

* Pentru locul vacant de profesor de desen dela Institutul de surdo-muți din Focșani propunem onor d-lui ministru D. Gusti pe d. Victor I. Brătîlă pictor absolvent al Institutului.

Se desminte categoric șovnul ce circulă că d. Dimitriu-Leorda ar fi propus să ia direcția Institutului de surdomuți din Focșani ca singura persoană capabilă să aducă servicii însemnate școlii.

La institut sunt alți profesori mai bătrâni și capabili să poată duce la deplină desăvârșire această instituție.

Dintre aceștia sunt 2 profesori dintre cei mai indicați pe care îi putem recomanda onor. Ministerului la cerere.

* Manuscritele ce privesc chestiunile sociale și pedagogice ale surdo-muților din România și alte țări se primesc pe adresa redacției str. Turda nr. 75 București II.

† Constantin Arion

La 27 August a. c., se împlinesc 18 ani dela moartea regretatului profesor de surdomuți : Constantin Arion, printre care elevi de ai lui se numără și directorul ziarului nostru.

Regretatul Constantin Arion a fost unul dintre profesori cari alături de marele prof. Mișu Ionesu a adus însemnate servicii școlii dela Focșani, căci și unul și altul cunoșteau deopotrivă firea și sufletul surdo-muților ; cunoscând la perfecție și semnele graiului lor pantomimic, care a influențat în mare măsură asupra educației teoretice și de generalizare folosind, atât de mult școlii.

A fost o fire curajoasă și — spirit plin de inițiativă, — a introdus, în clasa lui, cursul complimentar de 4 clase în loc de 8 clase cum era și cum se preda și astăzi. Din această cauză au fost mari neînțelegeri în sânul corpului didactic, totuși Arion a rămas același în hotărâre până la moartea sa.

Nu știu ce foloase ne-ar fi putut da el dacă o soartă atât de crudă nu ni l'ar fi răpit, însă lui îi datorăm foarte mult de pe urma acestui învățământ complimentar El singur era în măsură să introducă în școală și învățământul de curs liceal.

După timpuria lui moarte, elevii din clasa sa au trebuit să repetăm aceeași clasă timp de 2 ani fiindcă trecusem de clasa a IV-a și noul dascăl era incapabil să presteze cursul lui C. Arion.

Const. Arion, încă de mic, orfan de tată și mamă, dar nepot de frate al regretatului fost ministru C. Arion, a urmat cursurile școlii primare dela institutul de surdomuți din Focșani, — din secția de vorbitori ; apoi școala normală dela București.

În 1911, — după stagiul militar, — fu numit profesor titular la institutul de surdomuți Focșani, unde repede se distinse prin calitățile sale moștenite din tradiție familială.

În 1914, deosebit de ministru, urmă să plece la Paris după pilda lui Mișu Ionesu, pentru perfecționare specială, dar moare răpus de o boală de inimă, tânăr de tot văduvind școala de un priceput și înțeleghător îndrumător în care își punea atâtea speranțe, iar surdo-muții pe un prieten sufletec cu care el copilărise împreună în școală.

O lacrimă sinceră pică-se din inimile noastre îndurate pe mormântul acestui pur și drept dascăl.

Scrisori din străinătate

Domnule Director,

Mulțumesc pentru gazeta dv. ce o primesc regulat, și vă rog să-mi trimiteți câte 10 exemplare de fiecare apariție pentru colegii dela Facultate, gazeta dv. interesează mult cu cât gazete de a surdomuților apar foarte rar pretutindeni. Există și la noi o gazetă a surdomuților italieni „La Voce del Sordomuto“ ce apare lunar la Trieste sub direcția d-lui Enrico Prestini președintele Federațiunii surdomuților italieni cu sediul la Milano.

De aceia nu vă mirați, d-le director, de interesul ce port gazetei dv. eu cât și colegii mei — câțiva dintre ei au trăit câțiva ani în frumoasa dv. țară de care ne leagă ațtea afinități etnice și de spontană latinitate. Și înțelegându-vă scopul sublim vă admirăm și vă dorim izbândă deplină în lupta ce duceți cauzei nefericite a surdomuților care la noi și-a atins, de mult, izbândă deplină în toate privințele ce tratează civilizația din prezent.

Avem învățământul egal ca și pentru surdomuți așa ca și surdomuților le sunt deschise căile spre universități. Mulți dintre acești desmoșteniți ai soartei ocupă slujbe înalte în Stat. La noi se spune despre acești nefericiți că sunt ființe superioare nouă normalilor, adevărate genii prodigioase și de aceia îi apreciem.

Odată cu mulțumirile noastre și dorința de izbândă ce vă urăm, primiți și costul abonamentelor noastre.

Prof. Dr. Giuseppe Merlani
Roma, 17 Iulie 1932.

Statui, Busturi, monumente istorice și funerare ; plăci comemorative în marmoră și bronz, execută atelierul sculptorului V. Dimitriu-Leorda, str. Turda nr. 75, București II.